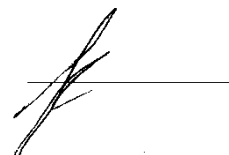

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Факультет педагогічної освіти
Кафедра загальної педагогіки та педагогіки вищої школи

Затверджено

на засіданні кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи факультету педагогічної освіти Львівського національного університету імені Івана Франка (протокол № 1 від «29» серпня 2023 р.)

Завідувач кафедри
проф. Квас О.В.

Силабус з навчальної дисципліни
«Освіта і педагогічна думка Польщі»,
що викладається в межах ОПШ «Польська мова та література»
другого (магістерського) рівня вищої освіти
для здобувачів зі спеціальності
035 Філологія. Спеціалізація 035.033
слов'янські мови та літератури (переклад включно),
перша – польська

Львів - 2023

Назва курсу	„Освіта і педагогічна думка Польщі”
Адреса викладання курсу	Львівський національний університет ім. Івана Франка м. Львів, вул. Університетська, 1.
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Факультет педагогічної освіти, кафедра загальної педагогіки та педагогіки вищої школи
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань 03 Гуманітарні науки. Спеціальність 035 Філологія. Спеціалізації – 035.035 слов’янські мови та літератури (переклад включно), перша – сербська, 035.036 слов’янські мови та літератури (переклад включно), перша – словацька, 035.038 слов’янські мови та літератури (переклад включно), перша – чеська, 035.033 слов’янські мови та літератури (переклад включно), перша – польська
Викладачі курсу	Заячківська Надія Михайлівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи
Контактна інформація викладачів	nadiya.zayachkivska@lnu.edu.ua
Консультації з питань курсу відбуваються	У день проведення лекцій (за попередньою домовленістю)
Сторінка курсу	https://pedagogy.lnu.edu.ua/course/osvita-i-pedahohichna-dumka-polschi
Інформація про курс	„Освіта і педагогічна думка Польщі” – це вибіркова дисципліна для студентів-філологів другого (магістерського) освітньо-наукового рівня вищої освіти першого року навчання. Курс допоможе магістрам-полоністам ознайомитися з основними віхами розвитку педагогічної думки та освітянської практики Польщі. Викладання навчальної дисципліни проводиться польською мовою.
Коротка анотація курсу	Дисципліна „Освіта і педагогічна думка Польщі” розглядається як одна з ланок підготовки магістра до майбутнього фаху викладача та перекладача. У курсі передбачено розширити знання студентів про культуру Польщі; розглянути доробок визначних польських педагогів в царині педагогічної теорії та практики, традиції та сучасність польської школи. Особливу увагу зосереджено на підвищення інтересу майбутніх полоністів до освітньої проблематики Польщі, яка має чималі досягнення та здобутки. Завдяки дібраним завданням із самостійної роботи та польській мові викладання у студентів формуються практичні навички, а саме: вміння аналізувати польською мовою сильні та слабкі сторони освітніх систем різних епох і країн, насамперед Польщі, упродовж різних періодів розвитку, рефлексивно мислити, порівнювати та систематизувати, використовувати відповідну педагогічну термінологію українською та польською мовою.
Мета та цілі курсу	Мета навчальної дисципліни „Освіта і педагогічна думка Польщі” – розширити знання студентів із проблематики розвитку освіти та педагогічної думки Польщі, основних педагогічних надбань цієї країни протягом її історичного розвитку й сутності сучасних реформ освіти; сприяти засвоєнню польської педагогічної термінології. Основні завдання дисципліни: <ul style="list-style-type: none"> - розглянути основні віхи історичного розвитку педагогічної думки Польщі протягом століть; - ознайомити студентів з доробком визначних польських педагогів в царині педагогічної теорії та практики; - розкрити польською мовою зміст ключових педагогічних

	<p>категорій;</p> <ul style="list-style-type: none"> - донести до студентів головні досягнення та здобутки освіти Польщі; - представити студентам тенденції розвитку сучасної освіти Польщі.
<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p style="text-align: center;">Основна</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bartnicka.K, Szybiak.I. Zarys historii wychowania – Warszawa: W-wo „Żak”, 2001. 2. Kot S. Historia wychowania. T. 1-2. – Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. 3. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989. 4. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. – Kraków, 2002. 5. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004. 6. Sztuka nauczania / Pod red. K. Konarzewskiego. Warszawa, 1998. 7. ŚLIWERSKI Bogusław. Edukacja (w) polityce Polityka w edukacji. Inspiracja do badan polityki oswiatowej. - Impuls, 2015.- 673 s. <p style="text-align: center;">Додаткова</p> <ol style="list-style-type: none"> 8. Autonomia Uniwersytetu / Pod red. J. Kieniewicz. Warszawa, 2007. 9. Banach A.-K., Dybiec J., Stopka K. Dzieje Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Kraków, 2000. 10. Biblioteczka reformy. Ministerstwo edukacji narodowej o reformie programowej. 1999, №9. 11. Chorbaczyński J, Nauczyciel i uczeń w tajnym nauczaniu. System dydaktyczno – wychowawczy konspiracyjnego szkolnictwa w okupowanej Polsce , „Rocznik Komisji Nauk Pedagogicznych”, t. XLVIII, 1995. 12. Dybiec J. Historia wychowania wobec wyzwań współczesnych czasów i nowych „Standardów kształcenia” na studiach pedagogicznych, [w:] E. Kula, M. Pękowska (red.), Historia wychowania. Przewodnik programowy dla studentów Wydziału Pedagogicznego i Artystycznego Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, Kielce, 2012, s. 13–29. https://www.ujk.edu.pl/strony/Ewa.Kula/pliki/przewodnik_hw_2013.pdf. 13. Edukacja narodowym priorytetem. Raport o stanie i kierunkach rozwoju edukacji narodowej w Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej. PWN. W-K 1989. 14. Encyklopedia pedagogiczna – pod. red. W.Pomykało – Warszawa: W-wo Fundacja innowacja, 1993. 15. Gralak B. Szkolnictwo akademickie i nauka polska w okresie okupacji hitlerowskiej. Wydawnictwo Łódzkie. Łódź. 1984. 16. Kacprzak L. Pedentologiczne rozważania o nauczycielu. Piła, 2006. 17. Kiryk F. Nauk przemożnych perła. http://loustrzyki.edu.pl/przedmioty/historia/materialy_edu/biblioteka/nauk_przemoznych_perla.pdf 18. Klimek J. Czynniki wpływające na rozwój wychowania – przegląd przez epoki. Muzyka Historia Teoria Edukacja 2019, nr 9, s. 119-

132.

19. Koprowski K.. Ideały wychowawcze na przestrzeni dziejów. <http://tcn.pwzstar.edu.pl/wp-content/uploads/2018/02/08.pdf>
20. Krutak M.. Średniowieczne szkolnictwo i uniwersytet. <https://polskiedzieje.pl/sredniowiecze/sredniowieczne-szkolnictwo-i-uniwersytet.html#:~:text=>
21. Kupisiewicz Cz. Podstawy dydaktyki ogólnej. –Warszawa, 1996.
22. Ledzińska M. Przetwarzanie informacji przez uczniów o zróżnicowanym poziomie zdolności a ich postępy szkolne. – Warszawa, 1996.
23. Lewowicki T. O kondycji technologii kształcenia // Dokąd zmierza technologia kształcenia / red. S.Stronkowski, W.Skrzydlewski. – Poznań, 1993. – 68-70 s.
24. Nawroczyński Bogdan. Polska myśl pedagogiczna. Jej główne linie rozwojowe i cechy charakterystyczne. Oprac. i posłowie Agnieszka Skulimowska. Wyd. 2. Siedlce. Wydaw. Nauk. Uniw. Przyrodniczo-Humanist. 2018. – ss. 335.
25. 18. Okoń W. Nowy słownik pedagogiczny.– Warszawa: W-wo „Żak”, 1996.
26. Orczyk A., Zarys historii szkolnictwa i myśli pedagogicznej, Warszawa. 2008.
27. Państwowe pedagogium i szkoła ćwiczeń w Krakowie. Z tradycji kształtowania nauczycieli. – Kraków. 2011.
28. Podlecki J., Waltoś S. Collegium Maius Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Kraków, 1999.
29. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 15 lutego 1999 roku w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego // DU, 1999. – p. 129.
30. Rubacha K. Tożsamość – rozwojowy kontekst wychowania / Pedagogika – pod. red. Z.Kwiecińskiego i B.Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2005.
31. ŚLIWERSKI Bogusław. Pedagogia harcerskiego wychowania. – Kraków, 2018. Oficyna Wydawnicza Impuls, ss. 212.
32. Tajna Organizacja Nauczycielska. Działalność Związku Nauczycielstwa Polskiego podczas okupacji hitlerowskiej 1939-1945, (red.) W. Panek, A. Ryś, D. Sala, (red. naukowa) P. Wierzbicki, Kraków 2016.
33. Wołoszyn S. Nauki o wychowaniu w Polsce w XX wieku. – Kielce, 1998.
34. Заячківська Н. М., Лещак Т. В. Специфіка здобуття кваліфікації вчителя випускниками університетів Австрійської (Австро-Угорської) монархії на прикладі Львівського університету. Наукові Записки. Серія: Педагогічні науки. Кропивницький: РВВ ЦДПУ ім. В. Винниченка, 2020. Вип. 186. С. 105–111.
35. Олійник Р. В. Інклюзивна освіта в Польщі: теоретичний аспект. URL: <https://archer.chnu.edu.ua/xmlui/handle/123456789/2814>
36. Павленко В.В. Становлення та розвиток системи освіти в Польщі / В.В. Павленко // Українська полоністика : збірник наукових праць. – Житомир – Bydgoszcz, 2015. – Вип.12. – С. 54–70.

Інші інформаційні ресурси

- <https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka>

	<ul style="list-style-type: none"> • „Polska Myśl Pedagogiczna” https://www.ejournals.eu/PMP/ • освітні портали.
Тривалість курсу	Один семестр (1)
Обсяг курсу	Загальний обсяг годин: 90, у т.ч. 16 лекційних годин, 16 практичних годин, 58 годин самостійної роботи, 3 кредити.
Очікувані результати навчання	<p>У результаті вивчення курсу „Освіта і педагогічна думка Польщі” студент повинен</p> <p>знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - особливості розвитку освіти та педагогічної думки Польщі на різних етапах історичного розвитку країни; - сутність, своєрідність навчально-виховного процесу польської школи; - особливості діяльності педагога в освітніх закладах різного рівня; - педагогічні ідеї, які формувалися в польському науково-педагогічному середовищі в часи розквіту польської держави та втрати нею незалежності; - сучасні організаційно-методичні форми навчання учнів та студентів; - тенденції розвитку та особливості сучасних освітніх реформ у Польщі. - понятійно-категоріальний апарат педагогічної науки польською мовою; <p>вміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - аналізувати головні досягнення польської педагогічної думки впродовж її історичного розвитку; - розрізняти переваги і недоліки поширених виховних систем та діяльності освітніх закладів різних типів; - здійснювати порівняльний аналіз особливостей освіти Польщі з вітчизняними педагогічними досягненнями; - застосовувати відповідну педагогічну термінологію. <p><i>Програмним результатом</i> навчання є можливість:</p> <p>ПРН 3. Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.</p> <p>ПРН 4. Організовувати процес свого навчання й самоосвіти.</p> <p>ПРН 5. Демонструвати розуміння фундаментальних принципів буття людини, природи, суспільства.</p> <p>ПРН 6. Співпрацювати з колегами, представниками інших культур та релігій, прибічниками різних політичних поглядів тощо.</p> <p>ПРН 7. Використовувати іноземну мову для організації ефективної міжкультурної комунікації.</p> <p>ПРН 8. Застосовувати філологічні знання для розв’язання професійних завдань.</p> <p>ПРН 9. Використовувати інформаційні й комунікаційні технології, зокрема для вирішення стандартних завдань професійної діяльності.</p>
Ключові слова	Освіта, педагогіка, історія педагогіки, педагогічна думка, педагогічна термінологія, Польща.
Формат курсу	Змішаний
Теми	* СХЕМА КУРСУ
Підсумковий контроль, форма	Залік
Пререквізити	Базові знання з педагогіки, історії, історії Польщі; польська мова.
Навчальні методи	Розповідь, пояснення, діалог, бесіда, дискусія, наочні методи

<p>та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу</p>	<p>навчання: ілюстрування та демонстрування, методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності, інтерактивні методи навчання, («мозковий штурм», «снігова куля», «мікрофон», рольові та ситуативні ігри, метод проєктів тощо).</p>
<p>Необхідне обладнання</p>	<p>Мультимедійний проєктор, фліпчарт, маркери, власні мобільні пристрої.</p>
<p>Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)</p>	<p>Політика виставлення балів. Підсумковий контроль передбачений у формі заліку. Залік оцінюється за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються так:</p> <ul style="list-style-type: none"> • практичні: 40% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 40; • самостійна робота: 30% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 30; • підсумковий тест: 30% семестрової оцінки. Максимальна кількість балів 30. <p>Підсумкова максимальна кількість балів 100.</p> <p>Критерії оцінювання на практично-семінарському занятті:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 бал – пасивна участь студента в семінарському занятті, поверхові відповіді на питання; - 2 бали – фрагментарне розкриття студентом змісту навчального матеріалу, доповнення до відповідей колег; - 3 бали – коротке повідомлення; доповнення до відповідей колег; відтворення готових знань; - 4 бали – активна участь студента на деяких етапах заняття; доповідь з одного питання семінару, яка містить незначні помилки та неточності; - 5 балів – активна участь студента в семінарському занятті, ґрунтовна доповідь з одного питання семінару, повні аргументовані відповіді на поставлені питання, самостійні змістовні судження та висновки. <p>Під час виконання письмових самостійних робіт студенти опрацьовують рекомендовану науково-методичну літературу та здійснюють дослідження. Оцінюється повнота, системність, відповідність змісту виконаної роботи суті поставленого завдання, оформлення відповідно до вимог.</p> <p>Критерії оцінювання тестових завдань:</p> <ul style="list-style-type: none"> - тестові завдання першого рівня складності – 2 бали за правильну відповідь; - тестові завдання другого рівня складності – 5 балів за правильну відповідь. <p>Академічна доброчесність: Роботи студентів перевірятимуться на плагіат. Передбачається, що вони будуть їх самостійними оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела інформації, списування є проявом академічної недоброчесності. Виявлення її ознак у письмовій роботі студента є підставою для незарахування. Викладач повідомляє про це студентів на початку курсу.</p> <p>Відвідування занять. Студенти мають бути присутніми на всіх заняттях. За об'єктивних причин (дозвіл на індивідуальний графік навчання, стан здоров'я, сімейні обставини, відрядження, міжнародне стажування) пропуски можна відпрацювати на консультації викладача. Студенти зобов'язані дотримуватися термінів, які визначені для виконання всіх видів письмових робіт.</p>
<p>Питання до</p>	<p>1. Поняття і генезис виховання у польській педагогіці.</p>

підсумкового тесту.

2. Виховання на теренах Польщі у первісну добу.
3. Вплив античної педагогічної думки на розвиток педагогічних ідей у Польщі.
4. Ідеали та організація виховання у середньовічній Польщі.
5. Діяльність парафіяльних та монастирських шкіл.
6. Виховні ідеали головних соціальних станів середньовічної Польщі: шляхти, селян, міщанства та духовенства.
7. Заснування та діяльність Ягеллонського університету у Кракові.
8. Практика і теорія польської педагогіки епохи Відродження. Розвиток єзуїтської освіти; лютеранські, кальвінські та аріанські школи.
9. Діяльність Академії Любранського та Замойської Академії.
10. А.-Ф.Моджевський як видатний представник польської педагогіки.
11. Розвиток педагогіки Польщі в епоху Нового часу. Я.-А.Коменський і Польща.
12. Педагогічна діяльність С.Конарського. Заснування школи ордену піярів Колегіум Нобіліум (Collegium Nobilium).
13. Реформа єзуїтської системи освіти.
14. Передумови та історія виникнення Комісії національної освіти (KEN).
15. Головні віхи діяльності Комісії національної освіти.
16. Організаційна структура шкільної системи, згідно із засадами Комісії національної освіти.
17. Загальний огляд освітніх перемін Польщі у період втрати державності (1795-1918).
18. Особливості розвитку освіти на польських землях під владою Пруссії.
19. Специфіка розвитку освіти на землях, що відійшли до Австро-Угорщини.
20. Стан польської освіти на територіях під владою Росії.
21. Освітня політика у Варшавському королівстві (1807-1817).
22. Освіта у Польському королівстві (1815-1832).
23. Специфіка освітніх процесів у Вільному місті Кракові.
24. Внесок у розвиток польської педагогічної думки Є.Снядецького, А.Цешковського, Б.Трентовського та Я.-В.Давідаю
25. Розвиток освіти у Другій Речі Посполитій (1918-1939).
26. Реформи 1923-1933 рр. та педагогічне новаторство у шкільництві міжвоєнного двадцятиліття.
27. Польська концепція школи праці: Г. Ровід, Є. Островський, В. Спасовський.
28. Виховні системи Я.Корчака і К.Єжевського.
29. Творчі педагогічні пошуки Кременецького лицю та гімназії ім.Сулковських в м. Ридзин.
30. Освітня політика фашистських окупантів на польських землях.
31. Таємні школи для поляків у період гітлерівської окупації.
32. Головні напрями діяльності Таємної організації вчителів (TON).
33. Таємне навчання у вищих навчальних закладах.
34. Головні напрями освітньої політики у Польській Народній Республіці.
35. Спроби реформування структури та змісту шкільної освіти у 70-х рр. Хартія прав і обов'язків учителя (1972 р.).
36. Позитивні та негативні сторони розвитку освіти в період ПНР.
37. Сутність головних змін в системі освіти Польщі після 1989 р.

	<p>38. Комплексна реформа система освіти Польщі після 1998 року.</p> <p>39. Підтримка учнів з особливими потребами як педагогічна проблема.</p> <p>40. Освіта дорослих та позашкільне виховання в сучасній школі.</p> <p>41. Мережа шкіл у Польщі на сучасному етапі. Система приватних шкіл.</p> <p>42. Учитель у сучасній Польщі: головні проблеми та їх розв'язання.</p> <p>43. Інновації та традиції вищої освіти Польщі.</p> <p>44. Актуальні пріоритети сучасної освітньої політики Польщі.</p>
Опитування	Анкету-оцінку з метою оцінювання якості курсу буде надано по завершенню курсу.

СХЕМА КУРСУ

Схема курсу

Тиж. / дата / год.	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)* *лекція, самостійна, дискусія, групова робота)	Література.**.* Ресурси в Інтернеті	Завдання, год	Термін виконання
1 т. 2 год.	Тема 1. Поняття і генезис виховання у польській педагогіці. Початки історії педагогіки (“historia wychowania”) в польській педагогічній науці. Мета і завдання історії педагогіки. Два головні напрями розвитку педагогічної дисципліни (історія розвитку педагогічної теорії та історія розвитку педагогічної практики). Видатні представники історії педагогіки у Польщі (С. Волошин, А. Карбов’як, Г. Коллонтай, С. Кот, Б. Суходольський, Б. Трентовський та ін.). Виховання на теренах Польщі у первісну добу. Вплив античної педагогічної думки на розвиток педагогічних ідей у Польщі.	Лекція, 2 год.	1. Dybiec Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989. 2. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. – Kraków, 2002. 3. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004. 4. Sztuka nauczania / Pod red. K. Konarzewskiego. Warszawa, 1998.		
2 т. 2 год.	Тема 1. Виховання та освіта Польщі в епоху Середньовіччя. Характерні ознаки середньовічної культури. Виховні ідеали головних соціальних станів Польщі в середньовічну добу. Форми організації навчання в середньовічній Польщі. Виникнення Краківського університету (1364). Перші студенти-поляки в європейських університетах.	Семінарське заняття, 2 год.	1. Kiryk F. Nauk przemożnych perła. http://loustrzyki.edu.pl/przedmiot/y/historia/materialy_edu/biblioteka/nauk_przemoznych_perla.pdf 2. Koprowski K.. Idealy wychowawcze na przestrzeni dziejów. http://tcn.pwszta.edu.pl/wp-content/uploads/2018/02/08.pdf 3. Kot S. Historia wychowania. T. 1 – Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. 4. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989. 5. Krutak M.. Średniowieczne	Опрацювання лекційного матеріалу та рекомендованої літератури до теми. Підготовка розгорнутого повідомлення про виховні ідеали головних соціальних станів та форми організації	2 тиждень

			szkolnictwo i uniwersytet. https://polskiedzieje.pl/sredniowiecze/sredniowieczne-szkolnictwo-i-uniwersytet.html#:~:text= 6. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. – Kraków, 2002.	навчання в середньовічній Польщі, 6 год.	
3 т. 2 год.	Тема 2. Виховні ідеали та організація освітніх закладів Польщі в епоху Відродження. Новий погляд на світ в епоху Ренесансу. Вплив ідей гуманізму на педагогічну практику. Визначні представники педагогічної думки періоду Відродження (Еразм Роттердамський, Хуан Луїс Вів'є). Освіта в період реформації.	Лекція, 2 год.	1. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989. 2. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. – Kraków, 2002. 3. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004. 4. Banach A.-K., Dybiec J., Stopka K. Dzieje Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Kraków, 2000.		
4 т. 2 год.	Тема 2. Теорія і практика польської педагогіки епохи Відродження. Ідеали гуманізму в освіті. Розвиток єзуїтської освіти. Розвиток єзуїтської освіти; лютеранські (Західна та Північна Польща), кальвінські (Малопольща і Литва) та аріанські школи. Діяльність Академії Любранського. Виникнення Замойської Академії. А.-Ф. Моджевський як видатний представник польської педагогіки. Погляди на виховання Себастьяна Петрици з Пільзна.	Семінарське заняття, 2 год.	1. Kot S. Historia wychowania. T. 1 – Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. 2. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989. 3. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. – Kraków, 2002. 4. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004. 5. Wołoszyn S. Dzieje wychowania i myśli pedagogicznej w zarysie. – Warszawa, 1964.	Опрацювання лекційного матеріалу та рекомендованої літератури до теми. Аналіз сутності реформ єзуїтської системи освіти, 6 год.	4 тиждень
5 т. 2 год.	Тема 3. Суспільно-політичні та наукові умови розвитку педагогіки Нового часу в Польщі. Провідні течії педагогічної думки Нового часу. Я.-А. Коменський і Польща. Загальний	Лекція, 2 год.	1. Kot S. Historia wychowania. T. 1-2. – Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. 2. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i		

	стан освіти Польщі у II пол. 17-18 ст. Педагогічна діяльність С. Конарського як головного піонера шкільних реформ у Польщі з метою формування громадянського виховання у країні. Заснування школи ордену піярів Колегіум Нобіліум (Collegium Nobilium). Навчальний план школи як відображення сучасного змісту освіти в західних “шляхетських академіях”. Шкільні сеймики. Реформа єзуїтської системи освіти. Створення лицарської школи як важливий етап на шляху освітніх реформ Польщі у 18 ст.		pedagogiczne, 1989. 3. Sztuka nauczania / Pod red. K. Konarzewskiego. Warszawa, 1998.		
6 т. 2 год.	Тема 3. Діяльність та історичне значення Комісії національної освіти (KEN). Комісія національної освіти як центральна освітня влада Польщі та перший у Європі відповідник Міністерства освіти. Передумови виникнення, організаційні засади та перший склад Комісії національної освіти. Створення Товариства з елементарних книг. Основні віхи діяльності Комісії та її значення в розвитку освіти Польщі. Структура системи освіти зазначеного періоду (парафіяльні, середні, вищі школи).	Семінарське заняття, 2 год.	1. Encyklopedia pedagogiczna – pod red. W. Pomykało – Warszawa: W-wo Fundacja innowacja, 1993. 2. Kot S. Historia wychowania. T. 1-2. – Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. 3. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989. 4. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. –Kraków, 2002.S.31-40. 5. Okoń W. Nowy słownik pedagogiczny.– Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. 6. Sztuka nauczania / Pod red. K. Konarzewskiego. Warszawa, 1998.	Опрацювання лекційного матеріалу та рекомендованої літератури до теми. Складання таблиці “Хронологія діяльності Комісії національної освіти (KEN)”, 6 год.	6 тижень

7 т. 2 год.	<p>Тема 4. Зміни в організації освіти на території Польщі після другого поділу та у Другій Речі Посполитій (1918-1939) Загальна характеристика стану освіти й педагогічної думки на захоплених внаслідок поділу польських землях. Особливості та специфіка розвитку освіти на землях, що відійшли до Пруссії. Стан польської освіти на територіях, захоплених Австрією. Складність становища польського шкільництва в Росії. Освітня політика Великого князівства Варшавського (1807-1814), Польського королівства (1815-1832 рр.) та Вільного міста Кракова (1815-1853 рр.). Система освіти та педагогічна думка Польщі в II пол. 19 ст. Діяльність Крайової шкільної ради в Галичині. Головні представники польської педагогічної думки (Є. Снядецький, А. Цешковський, Б. Трентовський, Я.-В. Давід, Й. Дітль).</p>	Лекція, 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kot S. Historia wychowania. T. 1-2. – Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. 2. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989. 3. Sztuka nauczania / Pod red. K. Konarzewskiego. Warszawa, 1998. 		
8 т. 2 год.	<p>Тема 4. Освіта у Другій Речі Посполитій (1918-1939). Розвиток освітніх ініціатив після здобуття Польщею незалежності. Скликання Загальнопольського з'їзду (Sejm Nauczycielski, 1919 r.). Головні освітні реформи 1932-1933 рр. Формування нового виховного ідеалу. Педагогічне новаторство у шкільництві міжвоєнного двадцятиліття. Використання в освітньому процесі ідей „нового виховання”, „школи праці” тощо. Польська концепція „творчої школи” Г. Ровіда, „школи життя” Є. Островського. Гуманізм виховних систем Я. Корчака і К. Єжевського. Творчі педагогічні пошуки Кременецького ліцею та гімназії імені Сулковських в м. Ридзин.</p>	Семінарське заняття, 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989. 2. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. – Kraków, 2002. S. 59-75. 3. Okoń W. Nowy słownik pedagogiczny.– Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. S. 253. 4. Państwowe pedagogium i szkoła ćwiczeń w Krakowie. Z tradycji kształtowania nauczycieli. – Kraków. 2011. 5. Pedagogika. Leksykon tematyczny – pod. red. B. Milerskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2000. 6. http://www.bryk.pl/teksty/studia/pozostale/pedagogika/23846- 	Опрацювання лекційного матеріалу та рекомендованої літератури до теми. Порівняння творчих педагогічних пошуків Кременецького ліцею та гімназії імені Сулковських в м. Ридзин, 6 год.	8 тиждень

			historia_wychowania_wyklady.html		
9 т. 2 год.	Тема 5. Система освіти Польщі в період гітлерівської окупації та в Польській Народній Республіці (ПНР). Освітня політика фашистських окупантів на польських землях. Організація і функції польської підпільної системи освіти. Діяльність Спілки польських учителів на поприщі збереження польської освіти. Головні напрями діяльності Таємної організації вчителів (TON): опіка над учителями та організація товариської самопомочі, організація таємного навчання, організація підпільних видавництв і розповсюдження підпільної преси. Значення професійних шкіл для збереження системи освіти Польщі. Таємне навчання у закладах вищої освіти.	Лекція, 2 год.	<p>1. Chorbaczyński J, Nauczyciel i uczeń w tajnym nauczaniu. System dydaktyczno – wychowawczy konspiracyjnego szkolnictwa w okupowanej Polsce, „Rocznik Komisji Nauk Pedagogicznych”, t. XLVIII, 1995.</p> <p>2. Gralak B. Szkolnictwo akademickie i nauka polska w okresie okupacji hitlerowskiej. Wydawnictwo Łódzkie. Łódź. 1984.</p> <p>3. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. – Kraków, 2002.</p> <p>4. Tajna Organizacja Nauczycielska. Działalność Związku Nauczycielstwa Polskiego podczas okupacji hitlerowskiej 1939-1945, (red.) W. Panek, A. Ryś, D. Sala, (red. naukowa) P. Wierzbicki, Kraków 2016.</p>		
10 т. 2 год.	Тема 5. Головні напрями освітньої політики у ПНР. Польська школа в 1945-1947 рр. Виникнення нових університетів у ПНР. Тенденції розвитку освіти після 1947 р. Впровадження марксистсько-ленінської ідеології в освітню політику країни. Спроби реформування структури та змісту шкільної освіти у 70-х рр. Хартія прав і обов'язків учителя (1972 р.). Планування проєкту нової системи освіти (1974-1976 рр.). Позитивні та негативні сторони розвитку освіти в період ПНР.	Семінарське заняття, 2 год.	<p>1. Edukacja narodowym priorytetem. Raport o stanie i kierunkach rozwoju edukacji narodowej w Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej. PWN. W-K 1989.</p> <p>2. Encyklopedia pedagogiczna – pod. red. W. Pomykało – Warszawa: W-wo Fundacja innowacja, 1993.</p> <p>2. Kot S. Historia wychowania. T. 1-2. – Warszawa: W-wo „Żak”, 1996.</p> <p>3. Krasuski J. Historia wychowania. – Warszawa: W-wa szkolne i pedagogiczne, 1989.</p> <p>4. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. – Kraków, 2002.</p> <p>5. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego –</p>	Опрацювання лекційного матеріалу та рекомендованої літератури до теми. Аналіз позитивних та негативних сторін розвитку освіти в період Польської Народної Республіки (ПНР). Підготовка до тестового контролю знань, 8 год.	10 тиждень

			<p>Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004.</p> <p>6. Pedagogika. Leksykon tematyczny – pod. red. B. Milerskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2000.</p>		
11 т. 2 год.	<p>Тема 6. Зміни в системі освіти Польщі після 1989 р. Сутність головних змін в системі освіти Польщі після 1989 р. Реформи „знизу” як результат педагогічного новаторства, активності батьків, громадських організацій та науковців. Реформи „зверху” як стратегія, визначена центральною державною владою (Ministerstwo Edukacji Narodowej). Розширення автономії шкіл та надання можливості директорам і вчителям гнучко застосовувати нові навчальні програми. Основні інновації польської освіти. Чотири типи освітніх реформ у Третій Речі Посполитій (корекційні, модернізаційні, структурні, системні).</p>	Лекція, 2 год.	<p>1. Biblioteczka reformy. Ministerstwo edukacji narodowej o reformie programowej. 1999, №9.</p> <p>2. Encyklopedia pedagogiczna – pod. red. W. Pomykało – Warszawa: W-wo Fundacja innowacja, 1993.</p> <p>3. Szkoła i pedagogika w dobie przełomu. Pod red. T. Lewowickiego, S.Mieszalskiego, M. S. Szymańskiego. Warszawa, W-wo „ZAK”, 1995.</p> <p>4. Павленко В.В. Становлення та розвиток системи освіти в Польщі / В.В. Павленко // Українська полоністика : збірник наукових праць. – Житомир – Bydgoszcz, 2015. – Вип.12. – С. 54–70.</p>		
12 т. 2 год.	<p>Тема 6. Комплексна реформа освіти в Польщі після 1998 р. Прийняття Закону про систему освіти Польщі (1998 р.) як початок радикальних змін у нову освітню систему. Труднощі та проблеми функціонування дошкільного виховання. Запровадження нових типів навчальних закладів. Уведення зовнішньої системи оцінювання. Увага держави до вирішення проблем учнів з особливими потребами, освіти дорослих та позашкільного виховання.</p> <p>Головні перешкоди на шляху освітніх перемін.</p>	Семінарське заняття, 2 год.	<p>1. Biblioteczka reformy. Ministerstwo edukacji narodowej o reformie programowej. 1999, №9.</p> <p>2. Edukacja w dobie przemian kulturowych: Księga jubileuszowa dedykowana profesorowi J. Sztumskiemu / Pod red. K. Rędzińskiego i M. Łapoty. – Częstochowa. 2009.</p> <p>3. Encyklopedia pedagogiczna – pod. red. W. Pomykało – Warszawa: W-wo Fundacja innowacja, 1993.</p> <p>4. Mrozowska K. Zarys dziejów wychowania w Polsce od XI do XX wieku. –Kraków, 2002.</p> <p>5. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN,</p>	Опрацювання лекційного матеріалу та рекомендованої літератури до теми. Розгляд головних положень Закону про систему освіти Польщі (1998 р.), 8 год.	12 тиждень

			2004. S. 392-396.		
13 т. 2 год.	Тема 7. Головні досягнення освіти Польщі та порівняння їх зі світовою практикою. Систематичні дослідження навчальних досягнень школярів у Польщі в рамках міжнародної співпраці. Освітня ситуація Польщі на тлі вибраних країн світу та Європи. Проблема відмінності в рівнях освіти у різних регіонах та воєводствах країни. Причини гальмування освітніх реформ. Діяльність приватних шкіл у сучасній Польщі. Дослідження роботи вчителів польських шкіл з метою забезпечення успішності реформи освіти. Демографічні умови виконання освітніх завдань у країні.	Лекція, 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Izdebska J. Dziecko w rodzinie u progu XX wieku. Niepokoje i nadzieje. – Białystok, 1997. 2. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004. 3. Pedagogiczne rozważania o nauczycielu. Piła, 2006. 4. Ledzińska M. Przetwarzanie informacji przez uczniów o zróżnicowanym poziomie zdolności a ich postępy szkolne. – Warszawa, 1996. 5. Lewowicki T. O kondycji technologii kształcenia // Dokąd zmierza technologia kształcenia / red. S. Stronkowski, W. Skrzydlewski. – Poznań, 1993. 6. Śliwerski Bogusław. Edukacja (w) polityce Polityka w edukacji. Inspiracja do badan polityki oswiatowej. - Impuls, 2015.- 673 s. 		
14 т. 2 год.	Тема 7. Сучасні підходи до розвитку середньої освіти Польщі. Зміни мережі середніх шкіл як об'єктивна причина, продиктована вимогами змін часу. Інновації та традиції у середній освіті Польщі. Поява вальфдорської школи, навчальних закладів Марії Монтесорі, інтегрованої школи в системі освіти Польщі. Застосування у навчально-виховному процесі польської школи сучасних методів навчання. Діяльність у Польщі освітнього фонду „Socrates” та інших міжнародних освітніх програм.	Семінарське заняття, 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Richard I. Arends. Uczymy się nauczać. Warszawa: W-wo „Szkolne i pedagogiczne”, 1994. 2. Hopfinger M. Kultura audiowizualna u progu XX wieku. – Łódź, 1997. 3. Myśl i praktyka edukacyjna w obliczu zmian cywilizacyjnych. T.1– Pod red. naukową K. Szmyd, E. Barnaś-Baran, E. Dolata, A. Śniegulska. Rzeszów, 2012. 4. Pedagogika. Leksykon tematyczny – pod. red. B. Milerskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2000. 5. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – 	Опрацювання лекційного матеріалу та рекомендованої літератури до теми. Окреслення основних змін, які відбуваються на сучасному етапі в середній освіті Польщі, 8 год.	14 тиждень

			Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004. 6. Śliwerski Bogusław. Edukacja (w) polityce Polityka w edukacji. Inspiracja do badan polityki oswiatowej. - Impuls, 2015.- 673 s.		
15 т. 2 год.	Тема 8. Актуальні пріоритети польської освітньої політики. Найважливіші завдання та інвестиції в галузі освіти Польщі на сучасному етапі: формування державою моделі освіти з чітко окресленими цілями та системою вартостей; формування якостей, які дозволяють людині керувати власним життям та функціонувати в непередбачуваних умовах майбутнього; підготовка людини до адаптації на сучасному ринку праці та до неперервної освіти і перекваліфікації; підвищення культуротворчої функції освіти, підтримка учнів з особливими потребами як педагогічна проблема тощо. Підвищення ролі вчительства як важливої складової освітніх змін у сучасній Польщі.	Лекція, 2 год.	1. Lewowicki T. O kondycji technologii kształcenia // Dokąd zmierza technologia kształcenia / red. S. Stronkowski, W. Skrzydlewski. – Poznań, 1993. 2. Okoń W. Nowy słownik pedagogiczny.– Warszawa: W-wo „Żak”, 1996. 3. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004. 4. Pedagogika u progu trzeciego tysiąclecia. Mat-ły pokonferencyjne. Pod red naukową Aleksandra Nalaskowskiego i Krzysztofa Rubachy. W-wo Un.Mikołaja Kopernika. Toruń, 2001. 5. Piwowarski P. Edukacja z perspektywy lokalnej i międzynarodowej. IBN. W., 2006. Sztuka nauczania / Pod red. K. Konarzewskiego. Warszawa, 1998. 6. Śliwerski Bogusław. Edukacja (w) polityce Polityka w edukacji. Inspiracja do badan polityki oswiatowej. - Impuls, 2015.- 673 s.		
16 т. 2 год.	Тема 8. Актуальні пріоритети польської освітньої політики. Підсумки курсу „Освіта і педагогічна думка Польщі”. Найважливіші завдання та інвестиції в галузі освіти Польщі на сучасному етапі. Демонстрація та захист навчальних проєктів, підготовлених студентами.	Семінарське заняття, 2 год.	1. Edukacja narodowym priorytetem. Raport o stanie i kierunkach rozwoju edukacji narodowej w Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej. PWN. W-K 1989. 2. Izdebska J. Dziecko w rodzinie u progu XX wieku. Niepokoje i nadzieje. – Białystok, 1997.	Підготовка до захисту навчальних проєктів (перекладу тексту на педагогічну тематику та	16 тижень

		<p>3. Kacprzak L. Pedagogiczne rozważania o nauczycielu. Piła, 2006.</p> <p>4. Myśl i praktyka edukacyjna w obliczu zmian cywilizacyjnych. T.1– Pod red. naukową K. Szmyd, E. Barnaś-Baran, E. Dolata, A. Śniegulska. Rzeszów , 2012</p> <p>5. Pedagogika. Leksykon tematyczny – pod. red. B. Milerskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2000.</p> <p>6. Pedagogika – pod. red. Z. Kwiecińskiego i B. Śliwerskiego – Warszawa: W-wo naukowe PWN, 2004.</p> <p>7. Śliwerski Bogusław. Edukacja (w) polityce Polityka w edukacji. Inspiracja do badań polityki oświatowej. - Impuls, 2015.- 673 s.</p>	<p>презентації (на вибір студента із запропонованих викладачем тем). Підготовка до тестового контролю знань, 12 год.</p>	
--	--	---	--	--